

Προσβολή εν μέρει οριστικών αποφάσεων με αναίρεση (ΚΠολΔ 553)· ανάλογο το πρόβλημα της προσβολής εν μέρει οριστικών αποφάσεων με έφεση (ΚΠολΔ 513) και με αναψηλάφηση (ΚΠολΔ 539).

ΑΠ 541/2009 (Α1 Τμήμα)	ΑΠ 876/2015 (Δ' Τμήμα)
<p>Ειδικότερα, από τη διάταξη του άρθρου 553 παρ. 1 ΚΠολΔ προκύπτει ότι με το ένδικο μέσο της αναίρεσης προσβάλλονται οι μη υποκείμενες σε ανακοπή ερημοδικίας και έφεση οριστικές αποφάσεις που περατώνουν όλη τη δίκη ή μόνο τη δίκη για την αγωγή ή για την ανταγωγή,</p> <p>αν δε η απόφαση είναι κατά ένα μέρος οριστική δεν επιτρέπεται αναίρεση, ούτε κατά των οριστικών διατάξεων αυτής πριν να εκδοθεί οριστική απόφαση στη δίκη (ΑΠ 1150/2006).</p> <p>Εξάλλου, με το άρθρο 218 παρ. 1 ΚΠολΔ παρέχεται η δικονομική ευχέρεια, με βάση την αρχή της οικονομίας της δίκης, αντικειμενικής σωρεύσεως στο αυτό δικόγραφο περισσοτέρων αγωγών, υπό την έννοια αιτήσεων παροχής έννομης προστασίας. Οι περισσότερες αιτήσεις, μπορεί να στηρίζονται σε διάφορη ιστορική και νομική αιτία και να αφορούν διάφορο αντικείμενο από απόψεως έννομης συνέπειας, η οποία κατάγεται προς διάγνωση.</p> <p>Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι επί αντικειμενικής σωρεύσεως περισσοτέρων αγωγών στο αυτό δικόγραφο του ιδίου ενάγοντος κατά του ιδίου εναγομένου, προς εξοικονόμηση δαπανών και χρόνου και στη μία από αυτές εκδόθηκε τελεσίδικη απόφαση, ενώ ως προς άλλη ή άλλες αγωγές εκδόθηκε μη οριστική απόφαση, η εκδοθείσα τελεσίδικη απόφαση υπόκειται αυτοτελώς σε αναίρεση και πριν εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση ως προς σωρευθείσες στο αυτό δικόγραφο λοιπές αγωγές (βλ. ΑΠ 1565/2001 αντιθ. ΑΠ 24/2001). Και τούτο για το λόγο ότι η εν λόγω απόφαση περατώνει την δίκη επί της αγωγής κατά την έννοια του άρθρου 553 παρ. 1β ΚΠολΔ, σε σχέση με εκείνη που εκκρεμεί και δεν περατώθηκε ως προς λοιπές σωρευθείσες στο ίδιο δικόγραφο αγωγές, εκάστη των οποίων διατηρεί την αυτή δικονομική αυτοτέλεια, όπως και η ανταγωγή, η επί της οποίας απόφαση υπόκειται σε αναίρεση καίτοι δεν έχει περατωθεί η δίκη επί της αγωγής.</p>	<p>Κατά τη διάταξη του άρθρου 553 παρ. 1 εδ. β' του Κ.Πολ.Δ. αναίρεση επιτρέπεται μόνο κατά των οριστικών αποφάσεων που περατώνουν όλη τη δίκη για την αγωγή ή την ανταγωγή.</p> <p>Αν η απόφαση είναι κατά ένα μέρος οριστική, δεν επιτρέπεται αναίρεση ούτε κατά των οριστικών διατάξεων, πριν εκδοθεί οριστική απόφαση στη δίκη.</p> <p>Από την ως άνω διάταξη του άρθρου 553 παρ. 1 εδ. β' του Κ.Πολ.Δ. σαφώς προκύπτει, αφού ο νόμος δεν διακρίνει, ότι αν η απόφαση είναι εν μέρει οριστική δεν επιτρέπεται αναίρεση ούτε κατά των οριστικών διατάξεων της πριν από την έκδοση οριστικής απόφασης για όλη τη δίκη, και τούτο, χάριν της οικονομίας της δίκης, προς αποτροπή κατάτμησης και παρελκύσεως της δίκης και για την ταχεία περάτωση αυτής. Έτσι, επί αντικειμενικής σωρεύσεως αγωγών και αιτήσεων δεν επιτρέπεται αναίρεση πριν περατωθεί οριστικά η δίκη ως προς όλα τα αιτήματα που ενώθηκαν στο ίδιο δικόγραφο, ακόμη και αν δεν υπάρχει κίνδυνος εκδόσεων αντιφατικών αποφάσεων και τούτο χάριν της οικονομίας της δίκης και για την ταχεία περάτωσή της και προς αποτροπή της κατάτμησης και της παρελκύσεως της δίκης με ταυτόχρονη αύξηση των εξόδων διεξαγωγής της (βλ. ΑΠ 758/2013, ΑΠ 608/2012, ΑΠ 63/2003, ΑΠ 24/2001 και ΑΠ 1036/1981).</p>

Βλ. και *Κιτσαράς/Τσαντίνης*, Συνθετικές Ασκήσεις Αστικού και Αστικού Δικονομικού Δικαίου, Αθήνα 2016, σ. 119 επ., 121 επ.